

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Služby Bruntál s.r.o.**, IČ 61942006, sídlem Slovenská 79/4, Bruntál, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, sídlem 28. října 117, Ostrava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. září 2016 č. j. MSK 93097/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. ledna 2019 č. j. 22 A 152/2016 – 131,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátu **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost žalobkyně **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bruntál o zastavení územního řízení ve věci umístění záměru „Brownfields, revitalizace průmyslové zóny: Bruntál, Vodárenská 1554/8...“. Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu prostřednictvím svého zaměstnance I. H. včas kasační stížnost.

[3] Usnesením ze dne 13. února 2019 č. j. 6 As 27/2019 - 12 Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku, k předložení plné moci udělené advokátu a k odstranění vad kasační stížnosti; stěžovatelka též byla poučena o následcích nesplnění výzev. Nejvyšší správní soud stěžovatelku v uvedeném usnesení upozornil, že vzdělání v oboru právo dosažené na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti, které její

zaměstnanec I. H. prokázal předložením kopie diplomu, nevyhovuje požadavkům zákona na zástupce stěžovatele v řízení před Nejvyšším správním soudem, s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2007 č. j. 3 Ads 30/2006 - 49 a na poučení, jehož se již stěžovatelce dostalo v řízení pod sp. zn. 8 As 119/2018.

[4] Usnesení č. j. 6 As 27/2019 - 12 bylo stěžovatelce doručeno v pátek 1. března 2019.

[5] Dne 14. března 2019 obdržel Nejvyšší správní soud podání, v němž se stěžovatelka snažila prokázat, že její zaměstnanec I. H. má vzdělání požadované pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Za tím účelem doložila plnou moc z r. 2007, kterou I. H. zmocnil JUDr. Vladimíra Gáboríka k zastupování ve věci zákazu absolventům Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti absolvovat státní rigorózní zkoušku, vysvědčení o stání závěrečné zkoušce I. H., jeho přihlášku ke studiu na vysoké škole, individuální plán studia, plán zkoušek a zadání diplomové práce, informaci o státních rigorózních zkouškách na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a dopis od M. Č.. Stěžovatelka zároveň, pro případ, že by Nejvyšší správní soud naznal, že ani tyto doklady neprokazují potřebné vzdělání I. H., požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci o další dva týdny.

[6] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti *zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie*. Stěžovatelka podala kasační stížnost prostřednictvím svého zaměstnance I. H., který absolvoval Fakultu ochrany státních hranic Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti. Nejvyšší správní soud však již v usnesení ze dne 18. dubna 2007 č. j. 3 Ads 30/2006 - 49 konstatoval, že žádná z fakult Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti „*nebyla právnickou fakultou zajišťující univerzální právní vzdělání ve všech oborech práva. Ze stanovených oborů na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti a z učebních plánů této školy je zřejmé, že sice poskytovala též určité vzdělání v některých odvětvích práva, ale její zaměření bylo odlišné od právnických fakult Univerzity Karlovy v Praze a Masarykovy univerzity v Brně, neboť odpovídalo specifickým požadavkům na výuku tehdejších příslušníků bývalého Sboru národní bezpečnosti.*“ Nejvyšší správní soud na tomto závěru setrval i v projednávaném případě, protože uzavírá, že zaměstnanec stěžovatelky I. H. nemá právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie, a stěžovatelka tak podmínku řízení stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. nesplňuje.

[7] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem. Stěžovatelka však žádný vážný důvod pro prodloužení lhůty k prokázání potřebného zastoupení neuvedla. Z jejího podání ze dne 14. března 2019 je zřejmé, že se snažila především změnit náhled Nejvyššího správního soudu na vzdělání dosažené na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti. Její neúspěch v tomto směru však nelze považovat za vážný důvod k prodloužení lhůty k prokázání potřebného zastoupení, neboť Nejvyšší správní soud stěžovatelku se svým právním názorem na vzdělání jejího zaměstnance i s příslušnými odkazy seznámil již v usnesení č. j. 6 As 27/2019 - 12. Stěžovatelka se jím měla řídit a splnit to, k čemu ji soud vyzval, nikoli polemizovat s jeho právním názorem.

pokračování

[8] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatelky na prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátu a zároveň odmítl její kasační stížnost pro nesplnění podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť dvoutýdenní lhůta k jejímu splnění, stanovená ve výroku usnesení č. j. 6 As 27/2019 - 12, marně uplynula v pátek dne 15. března 2019 a o důsledcích nesplnění této podmínky řízení (tj. odmítnutí kasační stížnosti) byla stěžovatelka předem poučena.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud zároveň o vrácení již zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 19. března 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu